

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 59

Giải đáp: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: 19/01/2007

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Quý vị pháp sư, quý vị đồng tu. Hôm nay có 45 câu hỏi, chúng ta lần lượt giải đáp theo thứ tự. Đầu tiên là câu hỏi của đồng tu Hồng Kông.

Hỏi: Câu hỏi đầu tiên, xin hỏi thế nào gọi là sư thừa chân chánh? Cộng tu trong đạo tràng, liệu có thể dùng tiêu chuẩn này yêu cầu đại chúng, xây dựng nhận thức chung, bồi dưỡng đạo phong, học phong hay không?

Đáp: Nói tới danh từ “sư thừa” này, có lẽ rất nhiều người đều rất lạ lẫm, thế nào gọi là sư thừa? Tôi nghĩ người hiểu được sẽ không quá nhiều. Tại sao vậy? Sư thừa Trung Quốc đã đứt đoạn rất lâu rồi. Đây là danh từ học thuật, đặc biệt là đạo thống, nhà Nho Trung Quốc có truyền thừa, nhà Đạo cũng có truyền thừa, nhà Phật cũng có. Truyền thừa này gọi là tổ tổ tương truyền, từng đời truyền lại gọi là sư thừa. Hiện nay mà nói, đại khái ít nhất 100 năm rồi, sư thừa ít nhất đã đứt đoạn 100 năm rồi, cho nên chúng ta rất ít nghe nói tới. Hiện tại cách truyền không giống với đại đức trước đây, mọi người biết được Thiền tông truyền pháp, sư phụ sẽ truyền cho ai? Truyền cho người đại triệt đại ngộ. Nếu họ chưa đại triệt đại ngộ, chưa minh tâm kiến tánh thì không thể truyền cho họ. Các bạn xem thử Lục Tổ Đàn Kinh thì sẽ hiểu được.

Năm đó Ngũ tổ ở Hoàng Mai, người theo Ngũ tổ học Phật có hơn 1.000 người, đệ tử thượng thủ là Thần Tú, chuyện này trong Đàn Kinh đều có ghi chép, đây là đệ tử thượng thủ. Nhưng Ngũ tổ không truyền cho Thần Tú, mà truyền cho Huệ Năng. Huệ Năng và ngài có thể nói là vốn không quen biết, không biết nhau, từ phương nam tới, lại chưa từng đi học, không biết chữ. Sau khi gặp Ngũ tổ, trong lúc hỏi đáp, đích thực Huệ Năng không giống người bình thường. Các bạn xem câu đầu tiên, Ngũ tổ hỏi ngài: “Cậu tới đây làm gì?” Tại sao cậu lại tới đây? Ngài nói: “Con tới cầu làm Phật.” Có vị nào trong số các bạn tới đạo tràng của chúng tôi, tôi hỏi bạn, bạn tới làm gì? Các bạn tuyệt đối sẽ không trả lời tôi là: tôi muốn tới làm Phật. Vậy thì khác

nhau. Có lẽ cả đời Ngũ tổ cũng chưa gặp qua người nào như vậy, ngài tới làm Phật, không phải đến vì điều gì khác, ngài tới làm Phật, vậy thì khác nhau.

Cậu thực sự có thể làm Phật được sao? Trong lúc hỏi đáp, trong lòng Ngũ tổ đã có tính toán, người khác nghe không hiểu. Cho nên Ngũ tổ sắp xếp ngài tới nơi giã gạo, ngài làm công việc nặng nhọc, trước đây là tiểu phu đốn củi. Được rồi! Vẫn đốn củi như trước đây, tới nhà bếp đốn củi, giã gạo, làm những việc này. Làm công việc này được tám tháng, cho nên ngài ở Hoàng Mai tám tháng nhưng chưa từng tiến vào thiền đường, cũng chưa từng tiến vào giảng đường, đều là đang lao động cần cù. Nhưng ngài thực sự có trí tuệ, thực sự có ngộ tánh, đây là điều mà người khác không thể sánh với ngài. Bạn xem Ngũ tổ sắp xếp ngài đi làm việc, ngài nói với Ngũ tổ một câu, ngài nói: “Trong tâm đệ tử thường sanh trí tuệ”, Ngũ tổ bảo ngài mau chóng đi, mau đi đi, đừng nói nữa. Nếu chúng ta gặp được Ngũ tổ nhất định sẽ nói: “Trong tâm đệ tử thường sanh phiền não”, chúng ta thường sanh phiền não, ngài thường sanh trí tuệ, không giống nhau. Cho nên, trong những chỗ này chúng ta phải hiểu được trong đó có huyền cơ.

Tới lúc truyền pháp, quả nhiên Ngũ tổ nghĩ tới phải truyền pháp rồi, đó là thế nào? Tức là nói Ngũ tổ biết có truyền nhân, có người có thể truyền pháp của Ngũ tổ, người này chính là Huệ Năng. Nhưng lại không thể nói rõ ràng, nói rõ ràng thì người khác không phục, người ta theo bạn mấy chục năm rồi, Huệ Năng mới vừa tới nơi này, chưa gặp mặt được hai lần, sao bạn có thể lập tức truyền cho ngài, cho nên không phục. Cho nên sư thừa không phải là chuyện dễ dàng, tuyệt đối không phải là yêu cầu đại chúng đều dùng phương pháp này để cộng tu, không có đạo lý này. Đâu có nhiều như vậy? Không có nhiều người khai ngộ như vậy. Cho nên sư thừa phải khai ngộ, Thiền tông là phải khai ngộ, điều kiện trong Giáo hạ là đại khai viên giải, trong Tịnh độ tông là đặc nhất tâm bất loạn, bạn mới thực sự có tư cách. Nếu không có đủ điều kiện này, sư tổ không nói chuyện, đâu có bất kỳ yêu cầu gì đối với bạn!

Ở trong đạo tràng, hiện tại quan trọng nhất là cấm rẽ, cấm nền tảng. Cái rẽ này, rẽ nhà Nho là Đệ Tử Quy, rẽ nhà Đạo là Thái Thượng Cảm Ứng Thiên, rẽ của Phật gia là Thập Thiện Nghiệp Đạo, người xuất gia còn phải cấm một cái rẽ nữa là Sa-di Luật Nghi. Ít nhất phải có nền tảng này, những thứ nền tảng này không phải là bảo bạn nói, nói không có tác dụng, cũng không phải là bảo bạn học thuộc, là bảo bạn làm được. Bạn làm được 100% thì bạn có rẽ, có rẽ thì bạn sẽ có nền tảng học tập thánh hiền. Nếu thực sự có cái rẽ này, lại xem người này có kiên nhẫn, hiếu học, đầy

đủ kiên nhẫn, hiểu học, vậy thì giáo viên có thể yêu cầu họ, có thể dùng phương pháp của người xưa yêu cầu họ, dạy họ cách học như thế nào. Nếu không đầy đủ điều kiện này, thông thường giáo viên sẽ không nói lời nào. Tại sao vậy? Bạn không làm được, đây không phải là chuyện miễn cưỡng. Dùng Phật pháp mà nói thì đây là căn cơ của chúng sanh chín muôi, trong tất cả đại chúng thì căn cơ của người này chín muôi, chín muôi là thế nào? Đời này họ có thể thành Phật, đời này thành Phật. Tu hành nhiều đời nhiều kiếp, đời này chín muôi rồi, không phải là người bình thường. Cho nên phải hiểu đạo lý này.

Còn về đạo phong, đây là phương pháp tu hành, học phong là căn cứ tu học, đây là mỗi đạo tràng đều có, phạm là tới đạo tràng nhất định đều phải tuân thủ. Đây là thế nào? Học phong là “kiến hòa đồng giải”, đạo phong là “giới hòa đồng tu”, cho nên trong lục hòa kính không có điều này thì không cần nói đến lục hòa kính nữa. Cho nên học phong và đạo phong là hai điều trụ cột đầu tiên trong lục hòa kính, sau đó bạn thực sự mới có thể làm được “thân đồng trụ, khẩu vô tranh, ý đồng duyệt, lợi đồng quân”, mới có thể làm được lục hòa kính. Hiện nay chúng ta thấy nhiều năm như vậy rồi, nhìn thấy rất nhiều đất nước khu vực trên thế giới, người học Phật chúng ta, tại gia hay xuất gia đều không thể thành tựu. Bình tĩnh tư duy quan sát, nguyên nhân là ở đâu? Nguyên nhân là chúng ta bỏ qua gốc rễ. Cho nên hiện tại điều quan trọng nhất là giáo dục cắm rễ.

Cắm rễ cũng có thứ tự trước sau, trước tiên bắt đầu từ làm người, tức là cắm rễ nhà Nho trước, nhất định yêu cầu làm được Đệ Tử Quy. Sau khi làm được Đệ Tử Quy lại học giáo dục nhân quả của nhà Đạo, thiện ác báo ứng phải tin sâu không nghi ngờ; sau đó thì bạn có thể thực hành thập thiện nghiệp, bạn sẽ có thể làm được Thập Thiện Nghiệp Đạo; có Thập Thiện Nghiệp Đạo thì bạn mới có thể học Phật, bạn học Phật mới đạt thọ dụng. Không có Thập Thiện Nghiệp Đạo, học Phật chỉ là kết pháp duyên với Phật, những thứ khác đều không cách nào thành tựu được. Nếu không có ba cái rễ này, cho dù bạn rất nỗ lực, rất dụng công, cũng giống như một cái cây lớn. Bạn trồng cây lớn này, tìm được cây lớn này rồi cắm nó xuống đất, rất có dáng vẻ nhưng bên dưới không có rễ, không sống được mấy ngày liền khô héo, chính là đạo lý này. Cho nên cái rễ này là sanh mạng, quan trọng hơn bất kỳ thứ gì.

Còn chuyện giáo viên dùng phương pháp truyền pháp của thánh hiền xưa để dạy học sinh, cũng không phải là đối với từng người, đều là có đối tượng đặc biệt. Tôi gặp được, gặp được cũng không biết, thầy Lý đưa ra điều kiện với tôi mà tôi

không biết, nhưng tôi tuân thủ, ngài bảo tôi làm thế nào thì tôi đều rất thật thà làm được, đến khi gặp được pháp sư Diễn Bồi mới biết được đây gọi là sư thừa. Pháp sư Diễn Bồi cũng gặp được, pháp sư Đế Nhân dạy ông, yêu cầu ông, nhưng ông không tuân thủ, ông chạy mất. Vốn là sống ở chùa Quán Tông, nghe nói pháp sư Thái Hư mở Phật học viện Mân Nam ở Hạ Môn, ông liền lén chạy ra ngoài, tới Hạ Môn học ở Phật học viện. Cho nên thật đáng tiếc. Nếu lúc đó ông thực sự tuân theo lời dạy bảo của pháp sư Đế Nhân thì ông thực sự sẽ có thành tựu. Thật đáng tiếc là ông muốn học những thứ mới, không muốn học những thứ truyền thống, muốn học Phật giáo mới, đây là tự mình chịu thiệt. Ông cũng là bạn thân của tôi, chúng tôi cũng thường nói đến những chuyện này, thật không dễ dàng, cho nên phương pháp sư thừa này không thể yêu cầu đối với người bình thường được. Nhưng có thể khuyên nhủ mọi người, đó chính là thâm nhập một môn, huân tu lâu dài, nhưng mà phải cảm rữ, không có rữ thì không được. Sau khi có rữ rồi, cả đời này của bạn học một môn, không được thay đổi, một môn thì bạn có thể đặc định, định có thể khai mở trí tuệ, trí tuệ có thể giải quyết vấn đề.

Thế nào là Phật pháp? Phật pháp không ngoài điều gì khác, Phật pháp chính là dạy người khai mở trí tuệ. Mà trí tuệ, trí tuệ là bản thân bạn có sẵn, không phải là từ bên ngoài tới, trí tuệ, năng lực, phước báo đều là trong tự tánh vốn sẵn đầy đủ. Kinh Hoa Nghiêm nói rất hay: “Hết thấy chúng sanh đều có đức tướng trí tuệ của Như Lai”, mọi người là bình đẳng. Tại sao bạn không có trí tuệ? Bạn cũng không có tài năng, cũng không có phước báo? Phật nói bạn bị vọng tưởng, phân biệt, chấp trước chướng ngại mắt. Bởi vì bạn có thứ này, cho nên đức tướng trí tuệ của bạn không thể hiện tiền. Nếu bạn thực sự tin tưởng, bạn buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước, một khi buông xuống thì liền hiện tiền.

Bạn hiểu được đạo lý này thì bạn sẽ sáng tỏ, tại sao Ngũ tổ truyền pháp không truyền cho Thần Tú, Thần Tú chưa buông xuống. Tại sao truyền cho Huệ Năng? Huệ Năng buông xuống rồi, buông xuống hết phiền não phân biệt chấp trước rồi, cho nên trí tuệ trong tự tánh hiện tiền, vậy thì Thần Tú không cách nào sánh được. Kinh luận mà Thần Tú học rất nhiều, cũng biết giảng, nhưng chưa học qua mà hỏi ông thì ông không biết. Đại sư Huệ Năng chưa học qua, chưa học qua nhưng cho dù là kinh luận gì mang đến hỏi ngài thì ngài đều biết, vậy mới cao minh. Tạo sao vậy? Là trong tự tánh của bạn vốn có, đây mới gọi là Phật pháp chân thật.

Cho nên Phật pháp chân thật không ở bên ngoài, là ở trong tự tánh của bạn. Nhất định phải dùng định, định mới khai tuệ, cho nên Phật pháp là tam học giới định tuệ, do giới đắc định, do định khai tuệ. Phật dạy chúng ta buông xuống kiến tư phiền não, cũng tức là buông xuống chấp trước, chấp trước là kiến tư phiền não, bạn liền chứng quả A-la-hán. Lại buông xuống phân biệt thì bạn chính là Bồ-tát; sau cùng lại buông xuống vọng tưởng thì bạn vốn là Phật, giảng rất rõ ràng, rất thấu triệt, chúng ta phải tin tưởng. Sau khi tin tưởng, thực sự tin tưởng thì sẽ buông xuống. “Tôi tin tưởng nhưng vẫn không buông xuống được”, đó là chưa tin tưởng, không thực sự tin tưởng, thực sự tin tưởng nhất định sẽ buông xuống.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, kinh Kim Cang nói “nên không trụ vào đâu mà sanh tâm kia”, “tâm” nói ở đây nên lý giải như thế nào?

Đáp: Đây thực sự là rất khó lý giải, nếu tôi nói ở đây, bạn thực sự lý giải thì bạn thành Phật rồi; tôi nói thế nào thì bạn đều không lý giải được, bạn liền biết được bạn là chúng sanh lục đạo. Ai lý giải được? Đại sư Huệ Năng lý giải được, khi Ngũ tổ nói đến câu này thì ngài bỗng nhiên đại ngộ. Sau khi ngộ rồi thì phía sau có cần nói nữa không? Không cần nói nữa, đều thông rồi.

“Tâm” này là thế nào? Tâm này là tâm trí tuệ, tức là câu “đại triệt đại ngộ, minh tâm kiến tánh” mà chúng ta thường nói tới, tâm này là minh tâm kiến tánh. Cũng tức là nói vọng tưởng phân biệt chấp trước của bạn đều buông xuống rồi, tâm này tức là đều buông xuống rồi, không còn chút chướng ngại nào. Thật ra mà nói, tâm này mỗi người chúng ta đều có, chúng ta không hề khác với chư Phật Như Lai, pháp thân Bồ-tát, đại sư Huệ Năng. Tâm của các ngài sanh khởi rồi, tâm của chúng ta không sanh khởi được, không sanh khởi được tức là bị vọng tưởng phân biệt chấp trước chướng ngại. Cho nên bạn phải buông xuống, không buông xuống không được, buông xuống được mới không chịu thiệt, buông xuống là đạt được lợi lớn, cái gì cũng đều biết. Cho nên những thứ đó không phải là học được. Rồi sau đó bạn liền biết được toàn thể giới hiện nay, bạn xem lớp tiến sĩ trong đại học viết luận văn, mỗi câu là xuất xứ từ đâu, từ đâu mà có, bạn liền biết được tâm của họ vĩnh viễn không sanh khởi được. Tại sao vậy? Luận văn đó từ đầu đến cuối đều là vọng tưởng phân biệt chấp trước, vậy thì làm sao được?

Cho nên hiện tại chúng tôi dạy học có khó khăn, chúng tôi muốn thành lập viện nghiên cứu, không giống với viện nghiên cứu của thế gian. Chúng tôi muốn thành lập viện nghiên cứu là buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước, không

làm những thứ này, phải khai mở trí tuệ. Phải định tuệ, như vậy mới có thể dần dần thể hội được, bạn phải “không trụ vào đâu” thì tâm mới sanh được. Hiện tại tâm của chúng ta có trụ, các bạn biết trụ ở đâu không? Trụ ở vọng tưởng, trụ ở phân biệt, trụ ở chấp trước, trụ ở danh văn lợi dưỡng, trụ ở tiền. Tiền trước đây, đồng tiền trước đây có một cái lỗ, gọi là lỗ tiền, xuyên vào trong cái lỗ này rồi thì không ra được, rất đáng thương. Cho nên tâm của các bạn có trụ, người hiện nay không ai không tham tiền tài, trụ ở trong tài, trụ ở trong sắc, vậy thì hỏng rồi. Trụ trong tài, sắc, hậu quả là tam đồ, trụ trong tài sắc đều là ngạ quỷ, địa ngục, đọa xuống những nơi này. Cho nên không trụ vào đâu, không trụ vào đâu là chân tâm, chân tâm không có nơi trụ, chân tâm không trụ vào đâu, vì vậy “nên không trụ vào đâu mà sanh tâm kia”, tâm này là chân tâm.

Hỏi: Thứ ba, trong cuộc sống thường ngày làm thế nào mới có thể khế nhập cảnh giới “nên không trụ vào đâu mà sanh tâm kia”?

Đáp: Vấn đề này không trả lời, tại sao vậy? Bạn không hiểu. Nếu bạn thực sự muốn làm thế nào đạt đến cảnh giới này thì bạn đi đọc Đàn Kinh, bạn đi đọc ngữ lục của tổ sư Thiên tông thì bạn sẽ biết. Có điều cảnh giới này có thể dùng một câu nói, một câu nói của tiên sinh Phương Đông Mỹ để giải đáp, “sự hưởng thụ cao nhất của đời người”. Sự hưởng thụ cao nhất của đời người, được đại tự tại.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử tuân theo lời dạy bảo của lão pháp sư học tập Đệ Tử Quy, hết lòng thực hành trong cuộc sống, mặc dù thành tích còn kém nhưng cố gắng đi theo hướng này. Đồng thời cũng nghe đĩa lão pháp sư giảng kinh, xin hỏi liệu có như lý như pháp hay không?

Đáp: Như lý như pháp, không sai. Phải thường nghe giảng kinh, nghe giảng kinh là khích lệ bản thân, để chúng ta không thoái tâm, càng ngày càng hiểu rõ đạo lý. Nhưng cuộc sống, phải biết được thực hành 100% Đệ Tử Quy chính là cảnh giới “nên không trụ vào đâu mà sanh tâm kia” mà câu trước vừa hỏi. Bạn thực sự làm được viên mãn Đệ Tử Quy, làm được Cảm Ứng Thiên, làm được Thập Thiện Nghiệp thì đó chính là cảnh giới Phật Bồ-tát. Nhưng tại sao bạn không phải là Phật Bồ-tát? Bởi vì bạn chưa buông xuống, bạn buông xuống là được, cho nên sau khi buông xuống, cuộc sống của bạn không hề khác Phật Bồ-tát. Nhưng sau khi buông xuống có sự khác biệt rất lớn, sau khi buông xuống thì giống với đại sư Huệ Năng; chưa buông xuống thì mặc dù thực hành Đệ Tử Quy, vẫn không tránh khỏi thường sanh phiền não, là chuyện như vậy, khác nhau ở chỗ này. Cho nên cuộc sống phàm thánh

không giống nhau, chúng ta phải mặc quần áo, các ngài cũng phải mặc quần áo, chúng ta phải ăn cơm, các ngài cũng phải ăn cơm, không hề khác nhau, cảnh giới khác nhau, một cái là sanh trí tuệ, một cái là sanh phiền não.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, ưa thích xem đĩa của lão pháp sư liệu có tính là tham Phật pháp không?

Đáp: Chuyện này không nhất định, phải xem bạn dùng tâm gì. Nếu bạn là không trụ sanh tâm thì bạn hoàn toàn như pháp. Nếu bạn tham nhiều, tôi muốn biết nhiều một chút, học nhiều một chút, vậy thì thuộc về tham Phật pháp. Phật pháp không được tham, tại sao vậy? Tham là tăng trưởng phiền não, tăng trưởng tham sân si, vậy thì sai rồi. Bạn không dùng tâm tham để xem là đúng đắn. Nếu bạn có tham lam, tôi muốn biết nhiều một chút, tôi muốn hơn người khác, tôi muốn học nhiều hơn người khác, người khác đều không bằng tôi, bạn xem, bạn tăng trưởng cống cao ngã mạn, vậy thì sai rồi. Cho nên chuyện này phải xem dụng tâm của chính bạn.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, khi tâm của con không thanh tịnh thì sẽ có hiện tượng dựa thể. Nhiều năm nay con niệm Phật, tụng kinh và tu hạnh thiện đều hồi hướng cho những oan gia trái chủ này, nhưng tình hình cải thiện không nhiều. Xin hỏi là bản thân tu học chưa đắc lực hay là cách làm không đúng?

Đáp: Có khả năng đều có hai điều này. Một là phương pháp không hoàn toàn đúng đắn, một là công phu chưa đủ, phải hết lòng cố gắng.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, thức ăn, đồ dùng v.v. mà đại chúng cúng dường cho đạo tràng, pháp sư, có lúc không thích hợp, nhất định phải xem tình huống mà cúng dường lại cho một số người đặc biệt. Xin hỏi những cư sĩ lấy đồ dùng này liệu có bị tính là tâm tham không? Liệu có coi là như pháp không?

Đáp: Chuyện này cũng phải xem tâm của bạn lúc đó. Bạn khởi tâm tham thì đó chính là tâm tham, bạn không có tâm tham thì không có tâm tham, hoàn toàn xem bản thân bạn. Cúng dường đại chúng cũng không nhất định phải có người đặc biệt, có người đặc biệt thì không bình đẳng, sẽ có phân biệt chấp trước, nên cúng dường như nhau. Đồ cúng dường nhiều thì chia cho mọi người. Chia cho mọi người, có người đến trước được chia, có người đến sau thì không được chia, đó là duyên khác nhau, gặp duyên khác nhau, vẫn là bình đẳng. Mình không hề nói đặc biệt phải cúng dường những người nào, duyên của mọi người đều khác nhau. Cho nên phải dùng

tâm bình đẳng, phải dùng rộng cúng dường, công đức rộng cúng dường không hề khác với cúng Phật.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu Trung Quốc, đồng tu nội địa in bài giảng lão pháp sư giảng kinh thành giảng ký, lưu hành rộng rãi. Do thời tiết nhân duyên bất đồng mà gây nên rất nhiều hiểu lầm đối với Phật giáo trong và ngoài nước, kính xin khai thị.

Đáp: Chuyện này là như vậy, mọi người học tập đều viết bài giảng thành giảng ký, tốt nhất đưa cho tôi xem thử. Hiện tại có rất nhiều quyển tôi chưa từng xem qua, có khả năng lúc nghe đã nghe nhầm, vậy thì bạn hiểu lầm rồi, sanh ra hiểu lầm, cho nên tôi phải xem. Ngoài ra những thứ lưu hành ở trong nước, đất nước có pháp luật, nếu chưa được phê chuẩn thì đây là không như pháp. Không giống như tự mình in đĩa, in một đĩa, hai đĩa thì không sao, tặng cho người thân bạn bè của bạn. Bạn in thành sách là có số lượng, lưu hành ra ngoài không tốt. Đồng thời nếu in những bài giảng này mang đi bán lấy tiền thì càng phiền phức, tại sao vậy? Bạn coi nó thành sản phẩm để mua bán thì phải nộp thuế, bạn không nộp thuế là bạn trốn thuế, chuyện này đất nước quản, tôi không quản. Hiện tại chính phủ trung ương đều biết, họ cũng nói với tôi đích thực có người đang làm, chuyện này không liên quan đến pháp sư, do pháp luật của nhà nước quản lý.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, xin hỏi khoáng vật, thực vật, mặt trời, mặt trăng, sao v.v. trong hư không pháp giới là nhân duyên quả báo như thế nào tạo thành?

Đáp: Vấn đề này trong kinh Hoa Nghiêm có, nhưng tôi không thể giảng giải cho bạn. Nếu tôi giảng giải cho bạn, vấn đề này phải giảng giải mười mấy hai mươi ngày. Trong phẩm Thế Giới Thành Tựu của kinh Hoa Nghiêm có giảng vấn đề này, thế giới hình thành như thế nào, phẩm Thế Giới Hoa Tạng là giảng sự rộng lớn của thế giới, hiện tại chúng ta nói mười pháp giới y chánh trang nghiêm, có lý có sự, đích thực là nói chi tiết hơn khoa học hiện đại. Khoa học hiện đại cũng tương đối tiến bộ, tại sao lại không thấu triệt bằng Phật pháp? Là do nhà khoa học còn chưa buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước, đạo lý ở chỗ này. Cho nên họ có thể nhìn thấy, dùng máy móc có thể phát hiện ra, dùng toán học có thể suy đoán ra, nhưng họ không cách nào thực sự hiểu được, nguyên nhân chính là chưa buông xuống.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, kinh sách, đĩa mà người khác tặng miễn phí, sau khi nhận được liệu có thể bán đi không?

Đáp: Về nguyên tắc mà nói thì không được. Nếu bạn thực sự rất nghèo khó, cuộc sống rất khó khăn, bạn mang đi bán thì tôi cũng không phản đối. Tại sao vậy? Cũng có trợ giúp đối với bạn. Nếu có người mua, mua thì họ nhất định sẽ đọc, bạn cũng làm tăng duyên cho họ, họ đưa cho bạn chút thù lao, tôi cảm thấy đó cũng là nên làm, đều là chuyện tốt. Trong này đều có nhân quả, nhân quả, các bạn phải quan sát, lý giải cho thật tỉ mỉ.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, từ sau khi đệ tử bị bệnh nặng, có thể nhìn thấy cảnh tượng kỳ quái nhưng không phải là quỷ thần, xin hỏi tại sao lại như vậy?

Đáp: Hiện tượng này trong y học gọi là ảo giác, y học gọi là ảo giác. Ảo giác cũng có nhân duyên, nhân duyên rất phức tạp, không đơn giản như vậy. Có việc từng làm trong quá khứ, lưu lại ấn tượng trong a-lại-da thức, cũng có đời trước, thậm chí cũng có rất nhiều đời về trước, đều có khả năng. A-lại-da thức ẩn chứa vô lượng hạt giống nghiệp tập, lúc tâm tư của bản thân chúng ta tán loạn, không cách nào khống chế thì thường nó sẽ khởi hiện hành. Buổi tối con người nằm mộng cũng là đạo lý này, khi bản thân không thể khống chế thì hạt giống trong a-lại-da thức hiện hành sẽ biến thành cảnh mộng. Cảnh mộng rất phức tạp, vậy thì nghĩ tới sự phức tạp của hạt giống nghiệp tập.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, buổi tối đạo tràng mở kinh Địa Tạng, là một ngày mở một đĩa hay là một ngày mở nhiều đĩa tốt hơn? Thậm chí là mở đến tám đĩa có được không?

Đáp: đều được. Một ngày một đĩa cũng được, một ngày nhiều đĩa cũng được, tức là xem bạn có thuận tiện không. Biết rằng có một số chúng sanh cõi u minh, chúng ta không nhìn thấy được, nhưng bạn mở lên thì họ cũng có thể nghe được, họ cũng rất hoan hỷ.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, quản lý niệm Phật đường như thế nào mới có thể thành tựu người khác vắng sanh thực sự nhanh chóng, hiệu quả?

Đáp: Quản lý đạo tràng không giới hạn là niệm Phật đường, quan trọng nhất là lục hòa kính, đây là Thích-ca Mâu-ni Phật dạy chúng ta, có thể tuân thủ lục hòa kính chính là đạo tràng như pháp. Đạo tràng Tịnh tông nếu thực sự muốn thành tựu, quan trọng nhất là “chỉ ngữ”, không nói chuyện. Để bạn ở niệm Phật đường, khởi tâm động niệm đều là A-di-đà Phật, niệm là A-di-đà Phật, lạy là A-di-đà Phật, trong tâm nghĩ đến là A-di-đà Phật, như vậy rất dễ thành tựu. Niệm Phật đường của pháp

sur Thường Huệ trong chùa Bách Quốc Hưng Long ở Trường Xuân - Đông Bắc, bà dùng phương pháp này. Hơn nữa tổ chức Phật thất quanh năm, thông thường đều là mười cái Phật thất liên tục là một tiết. Bạn tới bên đó tiến vào niệm Phật đường 70 ngày, 70 ngày chính là bảo bạn nghĩ Phật, niệm Phật, lạy Phật, đều là A-di-đà Phật, không có câu thứ hai. 70 ngày không được nói chuyện, không được nói chuyện với bất kỳ người nào, cũng không được liên lạc với người nhà, phàm là người tới đó đều rất có hiệu quả. Phương pháp này đã làm mẫu cho chúng ta, niệm Phật đường chân chánh chính là phương thức như vậy.

Hỏi: Thứ bảy, niệm Phật đường cộng tu nên quản lý thế nào mới có thể giúp cho mỗi vị đồng tu thân tâm tự tại vui vẻ, lại có thể phát huy ưu thế của cộng tu?

Đáp: Chuyện này không ngoài điều gì khác, phải thực sự từ bi thương yêu bảo hộ. Hộ pháp của niệm Phật đường giống như mẹ hiền vậy, phải chăm sóc rất chu đáo cho đồng tu trong niệm Phật đường. Ăn mặc ở đi lại, cuộc sống thường ngày của họ, bởi vì họ không nói chuyện nên bạn đều phải nghĩ đến, đều phải chăm sóc mọi thứ, đây là công đức chân thật.

Hỏi: Đạo tràng niệm Phật đường cũng đã bao gồm thời gian cùng nhau nghe kinh, xin hỏi sắp xếp thời gian nghe kinh niệm Phật, nên cố định không thay đổi hay là tùy theo tình hình mà thường thay đổi sẽ tốt hơn?

Đáp: Niệm Phật đường là cố định, cuộc sống thường ngày là cố định, cho nên vẫn là dùng nguyên tắc bất biến. Thời gian nghe kinh một ngày nhiều nhất không được hơn 4 tiếng đồng hồ, tại sao vậy? Phải lấy niệm Phật làm chính. Tại sao phải thêm nghe kinh? Bởi vì nghe kinh có thể giúp đỡ bạn đoạn nghi sanh tín. Ví dụ 70 ngày là thời gian rất dài, hằng ngày niệm Phật, sợ bản thân có nghi hoặc, nghe kinh có thể giúp đỡ bạn phá mê sanh tín. Khai ngộ là khó khăn, nhưng giúp đỡ bạn sanh tín tâm thì không có vấn đề, giúp bạn có thể yên tâm, tâm an lý đắc. Sau khi hiểu rõ đạo lý thì tâm sẽ an định, đây là trợ duyên, có thể làm như vậy.

Hỏi: Nếu lúc đạo tràng gặp phải sự kiện quan trọng như có người vãng sanh v.v., liệu có thể điều động đồng tu đi Phật thất cùng nhau trợ niệm hay không? Phải nên sắp xếp như thế nào mới thực sự đạt được vẹn cả đôi đường?

Đáp: Niệm Phật đường có người vãng sanh, tuyệt đối không được quấy nhiễu niệm Phật đường. tiền người vãng sanh, tự nhiên có người bình thường phát tâm trợ niệm, nhờ họ giúp đỡ người vãng sanh. Nếu niệm Phật đường mọi người đang dụng

công, bạn lại nhờ họ trợ niệm thì tâm của họ sẽ loạn, họ sẽ không thể chuyên chú. Có người vãng sanh, phá hoại người khác niệm Phật, như vậy không tốt. Cho nên đối với người vãng sanh là chuyên có một nhóm nhỏ, thông thường chúng tôi gọi là ban hộ niệm, do họ phụ trách chăm sóc, quan tâm lúc lâm chung là do họ tới chăm sóc, như vậy là đúng đắn.

Hỏi: Niệm Phật đường lập bài vị có tác dụng gì? Nên lập những nội dung nào?

Đáp: Niệm Phật đường lập bài vị là đại sư Ấn Quang đề xướng. Đạo tràng Tịnh tông là lấy niệm Phật làm chính, không có kinh sám Phật sự, đối với siêu độ người mất đều ở niệm Phật đường, tức là để những vong linh này đều cộng tu cùng với chúng ta. Mỗi ngày hồi hướng công đức tụng kinh niệm Phật cho họ, âm dương đều được lợi. Những chúng sanh cõi u minh này đồng thời cũng là thần hộ pháp của niệm Phật đường này, nó mang ý nghĩa này.

Hỏi: Niệm Phật đường mới đưa vào sử dụng thì nên làm những công việc nào?

Đáp: Làm theo quy tắc thông thường, trước tiên sái tịnh, làm theo nghi quỹ của đại sư Ấn Quang núi Linh Nham rất tốt, nghi quỹ của ngài đơn giản, không phức tạp.

Hỏi: Thường nghe người khác nói người có âm khí nặng dễ bị oan gia trái chủ của người khác mượn dùng, xin hỏi thực sự là như vậy sao?

Đáp: Đây là sự thật. Trong nhiều năm chúng tôi đã gặp qua rất nhiều, phạm là người bị vong linh dựa thân thì thân thể đều không tốt. Bởi vì thân thể khỏe mạnh thì khí của họ thịnh, khí thịnh thì quỷ thần không dám quấy nhiễu họ; khi khí của bạn rất suy, rất yếu ớt thì họ sẽ tới tìm bạn. Nhưng những quỷ thần này cũng không phải là xấu, họ cũng là thiện, họ mượn dùng thân thể của bạn, dương khí mạnh mẽ thì họ không dám đụng đến người này. Cho nên nếu chúng ta không muốn bị những quỷ thần này dựa thân trên chộc thì phải hết lòng niệm Phật, phải giữ tâm tốt, nói lời tốt, làm người tốt. Người tốt thì quỷ thần tôn kính, tôn kính bạn, họ sẽ không gây phiền phức cho bạn. Thật ra mà nói dựa thân cũng có rất nhiều nhân duyên, thông thường thì họ không dám tùy tiện dựa thân người khác, tùy tiện dựa thân người khác thì họ sẽ phạm pháp.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi thánh nhân sơ quả đầu thai tới nhân gian, liệu cũng phải trải qua sự đau khổ giống như địa ngục khi ở trong thai ngục không?

Đáp: Sẽ không, sơ quả trở lên lúc họ tới nhân gian đều là thừa nguyện tái lai. Họ rất rõ ràng, họ tới làm gì? Họ tới tu hành, họ tới nâng cao cảnh giới của chính mình. Chúng ta biết được sau khi chứng quả, tuyệt đối sẽ không đọa ba đường ác. Lúc không có Phật xuất thế, qua lại bảy lần giữa nhân gian và cõi trời, họ thoát khỏi lục đạo, chứng quả A-la-hán, cho nên họ là không ngừng nâng lên cao, họ sẽ không đọa lạc. Điều kiện sơ quả chính là đoạn kiến phiền não, trong chấp trước chia thành hai loại lớn, một là kiến phiền não, hai là tư phiền não, đoạn kiến phiền não rồi. Cũng tức là nói tri kiến của họ rất chánh, giống với tri kiến của Phật, tri kiến đúng đắn. Nhưng tư tưởng của họ, tư tưởng tức là tham sân si chưa đoạn, điều này vẫn chưa đoạn.

Trong kiến hoặc cũng rất phức tạp, cũng rất nhiều, thông thường Phật quy nạp dễ thuận tiện giảng giải cho chúng ta. Thứ nhất là “thân kiến”. Người thông thường chúng ta đều xem thân là chính mình, chấp trước thân này, chấp trước rất nặng, đây chính là rễ của lục đạo luân hồi. Lúc nào bạn biết được thân này không phải là ta thì bạn sẽ không còn xem trọng thân thể này nữa. Thân này tại sao không phải là ta? Hiện tại ngay cả người nước ngoài cũng biết được. Gần đây tôi xem mấy quyển sách của bác sĩ Brian Weiss người Mỹ, ông viết bốn quyển sách, viết rất hay, tôi đều trích dẫn ra. Ông dùng phương pháp thôi miên trị bệnh, nhiều năm như vậy có rất nhiều bệnh án. Thôi miên mức độ sâu, người này có thể quay về đời quá khứ, cho thấy đời trước họ làm gì, quay về đời trước nữa. Từng có một người quay về hơn 80 đời, hơn 80 đời là 4.000 năm trước. 4.000 năm người này luân hồi ở nhân gian hơn 80 lần, thông thường chúng ta nói là cũng khá, vẫn chưa đọa ác đạo, vẫn ở nhân gian, hơn 80 lần. Hiện tại chúng ta hiểu được, giống như đi học vậy, mỗi lần người đó thi đều không đậu, ở lại lớp hơn 80 lần. Nếu thành tích của họ tốt thì họ lên rồi, thành tích không tốt nên bị tụt xuống. Người này không lên cũng không xuống, ở lại lớp, ở lại hơn 80 lần, hơn 4.000 năm vẫn ở nhân gian. Chúng ta ở nhân gian phải biết, học tốt công khóa của đời này. Đời này được thân người, bạn phải hiểu đạo lý làm người, làm tốt bốn phận làm người. Sau khi làm tốt bốn phận làm người, đời sau sanh lên cõi trời, tức là nâng cao lên, sẽ không còn ở lại lớp nữa. Cho nên điều này rất quan trọng. Người này cũng còn khá, còn chưa bị hạ cấp, chỉ là ở lại lớp mà thôi. Những sự thật này chúng ta đều phải hiểu rõ ràng, hiểu thấu triệt, tự làm tham khảo cho chính mình.

Điều này cho thấy con người đích thực có luân hồi, đích thực có quả báo. Ví dụ bạn giết người thì nhất định phải đền mạng, mượn tiền nhất định phải trả tiền. Đời này nợ người khác chưa trả thì đời sau gặp lại còn phải trả thêm lãi. Từ đó biết được, chúng ta chung sống với người khác trên thế gian này, nói là người nào đó chiếm lợi, không có, người nào đó chịu thiệt, cũng không có. Không có chiếm lợi cũng không có chịu thiệt, sau khi chịu thiệt thì có phước, chiếm lợi thì đời sau phải trả nợ. Một miếng ăn một ngụm nước đều đã được định sẵn, định sẵn chính là tạo tác trong đời quá khứ của bạn. Hiểu được đạo lý này thì chúng ta liền tâm an lý đắc, biết cách làm người đúng mực, phải tin nhân quả. Cho nên sơ quả Tu-đà-hoàn, họ không còn chấp trước thân này là chính mình. Đây gọi là phá thân kiến rồi. Không còn chấp trước hai bên, hai bên là gì? Đối lập, hết thấy mọi xung đột, mâu thuẫn đều sanh ra từ đối lập. Đây là điều mà nhiều năm nay chúng tôi thường khuyên nhủ mọi người trong hội nghị hòa bình thế giới, làm thế nào để hóa giải xung đột? Trước tiên phải từ nội tâm của chính mình, hóa giải đối lập với người, hóa giải đối lập với việc, hóa giải đối lập với hết thấy vạn vật. Họ đối lập với tôi, tôi không đối lập với họ, đây là phá biên kiến. Ngoài ra chính là thành kiến, chúng ta nói thành kiến của người nào đó rất sâu, thành kiến có hai loại lớn, một là thành kiến về nhân, hai là thành kiến về quả báo. Thành kiến về nhân gọi là giới thủ kiến, danh từ Phật học gọi là giới thủ kiến, thành kiến về quả gọi là kiến thủ kiến. Ngoài những điều này ra, hết thấy mọi kiến giải không đúng đắn đều quy nạp thành một loại gọi là tà kiến. Tu-đà-hoàn không còn những thứ này nữa, cho nên tri kiến của họ rất đúng đắn, nhìn sự việc đều thấy rất rõ ràng, không có sai lầm, nhưng chưa đoạn tham sân si mạn, đây là điều kiện chứng sơ quả.

Cho nên chấp trước thân này là ta, chấp trước hết thấy là cái mà ta sở hữu, bệnh này rất nặng, chúng ta nhất định phải đột phá, thân này không phải là ta. Thân không phải là ta thì những thứ ta sở hữu thì bạn càng dễ buông xuống, buông xuống thân kiến mới có thể chứng quả Tu-đà-hoàn. Trong Hoa Nghiêm, buông xuống thân kiến mới có thể tiến vào cảnh giới Hoa Nghiêm, Hoa Nghiêm là địa vị gì? Bồ-tát địa vị Sơ tín. Hoa Nghiêm tổng cộng có 51 cấp bậc, Thập tín, Thập trụ, Thập hạnh, Thập hồi hướng, Thập địa, Đẳng giác, 51 cấp bậc Bồ-tát, cấp bậc đầu tiên chính là Bồ-tát địa vị Sơ tín. Bồ-tát địa vị Sơ tín đoạn phiền não giống như Tu-đà-hoàn, bình đẳng, nhưng trí tuệ cao hơn Tu-đà-hoàn, bởi vì họ học Đại thừa.

Hỏi: Câu hỏi thứ 14, có một số người không học Phật thường hỏi, đạo tràng của các bạn có cho phép người khác ăn miễn phí không? Xin hỏi nên trả lời thế nào mới như pháp?

Đáp: Bạn trả lời là có thể, đạo tràng này có cơm thì sẽ cúng dường bạn. Hiện tại có một số đạo tràng không hiểu đạo lý này. Lúc trước tôi ở Singapore, Cư sĩ lâm ở Singapore là hàng năm hình như có ba ngày, tức là mừng một, mừng hai, mừng ba, cúng dường mọi người ăn cơm miễn phí, ai cũng có thể tới. Người Học Phật, không học Phật cũng đều cúng dường bình đẳng, một năm ba ngày. Sau khi tôi tới đó, nói rõ với cư sĩ Lý Mộc Nguyên rằng mỗi ngày cúng dường, không những là cúng dường mỗi ngày mà là cúng dường 24 giờ. Ngoài ba bữa chính còn cúng dường trà nước, cúng dường điểm tâm, ngay cả ban đêm cũng không gián đoạn, lúc nào bạn tới cũng có thể ăn no, dù bạn học Phật hay không học Phật. Càng cúng càng nhiều, cư sĩ Lý nói với tôi, từ lúc chúng tôi đề xướng cúng dường rộng rãi, chưa từng mua gạo, chưa từng mua rau, chưa từng mua dầu muối, đều là mọi người tặng, tặng rất nhiều, ăn không hết. Đạt đến mức nào? Bình quân mỗi ngày có hơn 1.000 người ăn cơm, ngày lễ cuối tuần đại khái là hơn 3.000 người, ăn không hết. Những thứ ăn không hết cũng không được để đó, rau củ để đó sẽ hư hỏng, cho nên mỗi ngày chúng tôi đều gói chúng bỏ lên xe tải nhỏ, tặng cho trại trẻ mồ côi, viện dưỡng lão, mọi người đều được lợi ích. Cho nên bạn làm việc tốt, người tâm thiện rất nhiều, biết được chỗ này của bạn cúng dường miễn phí cho người khác ăn. Cho nên rất nhiều quan chức Trung Quốc tới nơi này, họ nói chỗ của các bạn là đảng cộng sản chân chánh!

Món ăn của chúng tôi cũng khá ngon, mỗi ngày đều có mười mấy món, ăn buffet, đại khái có khoảng 15 món. Cho nên lúc cựu tổng thống Singapore, ông Hoàng Kim Huy tới tham quan, ông nói các bạn ăn ngon hơn tôi rồi, mỗi ngày tôi chỉ ăn 5 món, các bạn có tới 15 món. Cho nên không cần phải sợ, càng bố thí càng nhiều. Tiền tài từ đâu mà có? Từ bố thí tài. Pháp, thông minh trí tuệ là từ bố thí pháp mà có; khỏe mạnh sống lâu là từ bố thí vô úy mà có. Chỉ cần bạn thực sự tin tưởng lời của đức Phật, bạn tu ba loại bố thí này, chắc chắn được ba loại quả báo. Thế nhưng khi quả báo tới thì bạn cũng phải buông xả nó, tức là càng xả càng nhiều, càng nhiều càng xả, bản thân không cần để lại. Cho nên vào thời đó ở Singapore, đó thực sự là đạo tràng đứng đầu Đông Nam Á, nhân khí thịnh, tài khí cũng thịnh.

Hỏi: Tiếp theo là câu cuối cùng trợ niệm người lâm chung, trước và sau khi người này vãng sanh liệu có thể dùng câu Phật hiệu khác nhau hay không?

Đáp: Chuyện này là không được. Nhất định phải biết người vãng sanh này, bình thường họ niệm là âm điệu nào, nếu chúng ta dùng âm điệu đó để giúp đỡ họ thì họ sẽ rất hoan hỷ. Bạn đổi một âm điệu khác, họ sẽ cảm thấy phiền não, rất chán ghét, họ không đi được, cho nên không được tùy tiện thay đổi. Ở Trung Quốc, đạo tràng niệm Phật cũng chia rất nhiều phái, âm điệu mỗi đạo tràng niệm khác nhau, bạn thích âm điệu nào thì bạn tiến vào niệm Phật đường đó. Khế cơ với bạn, bạn hoan hỷ là được, không được miễn cưỡng, miễn cưỡng thì không tốt. Phàm là thuận theo thói quen của họ thì dễ thành tựu, thay đổi thói quen của họ thì thường sẽ xuất hiện vấn đề.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi của đồng tu trên mạng. Cha mẹ đệ tử đặc biệt thích xem giảng giải kinh Địa Tạng, nhưng có lúc nhìn vào màn hình tivi khiến cho cha mẹ cảm thấy hoa mắt chóng mặt, đến mức không cách nào tiếp tục xem được, cảm thấy rất đáng tiếc, xin hỏi là nguyên nhân gì? Sau này cha mẹ nên tu học thế nào?

Đáp: Bạn có thể nói với cha mẹ bạn, đây là Phật Bồ-tát gia trì cho cha mẹ, để cha mẹ không xem tivi nữa. Bạn xem giảng kinh không phải là rất thoải mái sao? Xem tivi thì cảm thấy chóng mặt, xuất hiện vấn đề, đây chính là Phật Bồ-tát bảo bạn không nên xem tivi nữa, không phải là chuyện xấu, là chuyện tốt.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử là một nhân viên cảnh sát, làm việc ở trại tạm giam. Trại tạm giam có giam giữ tù, hơn nữa khoảng 90% tù đều bị xử bắn vào lúc con trực ban. Xin hỏi đối với tù nên dạy họ niệm A-di-đà Phật hay là niệm Địa Tạng Bồ-tát?

Đáp: Đều được. Bạn dạy họ niệm A-di-đà Phật là tốt nhất, niệm A-di-đà Phật, Địa Tạng Bồ-tát cũng bảo hộ họ. Phải khuyên họ quay đầu là bờ, phải thực sự sám hối, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ. Biết được những chuyện làm trong quá khứ là sai lầm, sau này vĩnh viễn không làm sai nữa, đều có thể vãng sanh.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba, mười mấy năm trước, khi đệ tử viết thư cho một vị sư phụ xuất gia từng viết rằng: “Phát tâm bồ-đề vô thượng, hành đạo bồ-đề Đại thừa, hoằng dương chánh pháp của Phật, độ tận chúng sanh có duyên”. Nhưng đệ tử tu hành không tốt, chưa thực sự thật hành. Xin hỏi liệu có phải đã phạm giới đại vọng ngữ không?

Đáp: Chuyện này không coi là đại vọng ngữ. Phát tâm là một chuyện, có thể làm được hay không lại là chuyện khác. Ở trong cửa Phật người phát tâm quá nhiều,

người thành tựu chẳng được là bao. Hi vọng nếu bạn giác ngộ rồi thì nên hết lòng cố gắng học tập. Học tập bắt đầu từ chỗ nào? Nhất định phải bắt đầu học từ Đệ Tử Quy, bắt đầu học từ Cảm Ứng Thiên, từ Thập Thiện Nghiệp. Bạn có rề rồi thì bạn sẽ không ngừng nâng cao lên, không có rề thì vô cùng khó khăn.

Hỏi: Câu hỏi thứ tư, xin hỏi thỉnh thoảng tham gia pháp hội của Mật tông có ảnh hưởng đến tu học vắng sanh Tịnh độ không?

Đáp: Có ảnh hưởng, cho dù tu học pháp môn nào, tổ sư đại đức xưa nay dạy chúng ta, thâm nhập một môn, huân tu lâu dài thì bạn sẽ có thành tựu. Nếu bạn muốn hỏi là nguyên nhân gì? Bạn thâm nhập một môn là giới, bạn giữ giới, giữ quy tắc, do giới đắc định. Bạn học một thứ, tâm của bạn là định, tâm là chuyên. Tâm chuyên, định đến một trình độ nhất định sẽ khai mở trí tuệ. Bạn học rất nhiều pháp môn thì sai rồi, các bạn nhất định phải hiểu được, Phật nói rất nhiều pháp môn là nói đối với những người khác nhau, không phải là nói bạn pháp môn nào cũng đều học, pháp môn nào cũng đều học thì bạn sai rồi. Giống như trong trường đại học, lập ra mấy trăm ngành, không phải là bảo bạn học hết toàn bộ, học hết toàn bộ thì bạn học 400 năm cũng không tốt nghiệp được, một ngành học 4 năm, 400 năm không tốt nghiệp được. Bạn học một ngành thì bốn năm đã tốt nghiệp rồi. Đạo lý giống vậy, nhất định phải biết. Nhưng Phật pháp vẫn có chỗ hay của nó, không giống pháp thế gian, pháp thế gian bạn học được một môn, môn này lấy được bằng tiến sĩ rồi, khác ngành thì như cách một ngọn núi, những môn khác thì bạn không hề biết gì. Phật pháp rất hay, một môn thông rồi thì hết thấy đều thông, tại sao vậy? Trí tuệ đã khai, thông tức là trí tuệ khai rồi.

Hỏi: Câu hỏi thứ năm, đệ tử muốn thành lập Cư sĩ lâm, về pháp thế gian hoặc Phật pháp mà nói, trình tự cụ thể nên làm thế nào mới như pháp?

Đáp: Muốn xây đạo tràng, trước tiên đến ở trong đạo tràng, phải nghiêm túc học tập. Ở Trung Quốc, hiện tại cũng có Cư sĩ lâm. Tôi biết một đạo tràng tương đối cổ xưa một chút, ở Bắc Kinh có Cư sĩ lâm. Vào những năm thời kháng chiến, là do lão cư sĩ Hạ Liên Cư chủ trì, sau khi Hạ lão vắng sanh, là học trò của ông, lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ chủ trì. Nghe nói hiện tại là Hạ Pháp Thánh, cháu của ông, cư sĩ Hạ Pháp Thánh chủ trì, có thể tới xem thử, Cư sĩ lâm. Cư sĩ lâm ở nước ngoài cũng rất nhiều, như Malaysia, những đất nước khu vực khác đều có thể đi tham quan. Tính chất của Tịnh tông học hội chúng tôi và Cư sĩ lâm tương đồng, đều là chuyên tu Tịnh độ. Tên gọi Tịnh tông học hội này là do lão cư sĩ Hạ Liên Cư đặt ra, phù hợp với xã

hội hiện đại. Đôi Liên xã, Cư sĩ lâm thành Học hội, Tịnh tông học hội, đôi đạo tràng dạy học thành Tịnh tông học viện, khiến mọi người cảm thấy mới mẻ, không đến mức cho rằng đó là mê tín nữa, là mang ý nghĩa này.

Hỏi: Câu hỏi thứ sáu, trong một số đĩa giảng kinh nói rằng, lúc con người lâm chung nếu nhìn thấy ánh sáng màu trắng mà đi theo thì có thể nhìn thấy A-di-đà Phật, thế giới Cực Lạc, nếu không thì sẽ bỏ lỡ cơ hội. Nhưng không hề nói nhìn thấy A-di-đà Phật tới tiếp dẫn, xin hỏi liệu có như pháp không?

Đáp: Không như pháp. Tại sao không như pháp? Bạn nêu ra vấn đề này để hỏi tôi thì không như pháp. Tại sao vậy? Bạn không có lòng tin. Điều kiện vãng sanh quan trọng nhất của Tịnh tông là tín nguyện hạnh! Đầy đủ tín nguyện hạnh thì Phật mới tới tiếp dẫn bạn. Hiện tại tín nguyện hạnh của bạn đều đặt dấu hỏi, có thể thấy được đã không như pháp. Tín nguyện kiên định, tín tâm, nguyện tâm, Phật nhất định tới tiếp dẫn. Không được hoài nghi, một khi hoài nghi thì sẽ bỏ lỡ cơ hội. Phật tới tiếp dẫn, đích thực là đầu tiên sẽ phóng ánh sáng, ánh sáng Phật chiếu vào. Màu sắc của ánh sáng không hề giống nhau, đó là phải xem công phu tu hành của chính bạn, không phải là Phật muốn phóng ánh sáng nào, Phật phóng ánh sáng là bình đẳng, nghiệp lực của bản thân chúng ta khác nhau sẽ cảm nhận khác nhau. Có người nhìn thấy ánh sáng màu vàng kim, có người nhìn thấy ánh sáng màu vàng, màu trắng, chỉ cần là nhìn thấy ánh sáng thì bạn sẽ hết lòng niệm Phật, Phật sẽ xuất hiện, Phật nhất định tới tiếp dẫn bạn. Hơn nữa thời gian đều rất nhanh, không phải là thời gian rất dài, thời gian rất ngắn, Phật sẽ tới tiếp dẫn bạn. Có một số người niệm Phật, lúc chúng tôi tiến vãng sanh cũng nhìn thấy, hai ba ngày trước đó họ nhìn thấy Phật tới, A-di-đà Phật tới. Thậm chí là mấy ngày liên tục đều nhìn thấy, đây đều là chuyện tốt. Tuyệt đối phải tăng trưởng lòng tin, quyết không dao động, đợi Phật tới tiếp dẫn, đây thực sự là không sai chút nào.

Hỏi: Câu hỏi thứ bảy, xin hỏi liệu ma có thể biến thành A-di-đà Phật để mê hoặc người lâm chung vãng sanh đi theo họ không?

Đáp: Chuyện này sẽ không, ở trong Phật pháp giảng rất rõ ràng, ma muốn tới quấy nhiễu, họ biến thành vị Phật khác. Họ biến thành Thích-ca Mâu-ni Phật, vậy thì bạn sẽ biết không phải là thật, họ biến thành Dược Sư Như Lai thì không phải là thật, biến thành Phật Bồ-tát khác đều là giả, tại sao vậy? Không tương ưng với bản tôn của bạn. Nếu họ biến thành A-di-đà Phật, hoặc biến thành Quán Âm Bồ-tát, Đại Thế Chí Bồ-tát, đây là không được phép, thần hộ pháp sẽ trừng phạt họ. Họ biến thành

Phật Bồ-tát khác tới mê hoặc bạn thì thân hộ pháp không can thiệp, bởi vì họ không phải là hàng giả, hàng nhái. Bạn muốn đi theo họ, bạn sẽ bị mắc lừa, chịu thiệt, cho thấy tín tâm của bạn không đủ. Niệm A-di-đà Phật, Thích-ca Phật tới tiếp dẫn, tại sao bạn lại đi theo họ? Đó chắc chắn không phải là Thích-ca Mâu-ni Phật, là ma biến thành. Phải hiểu đạo lý này.

Hỏi: Tiếp theo là câu hỏi thứ tám, chồng của đệ tử trước mắt làm nghĩa công ở trung tâm văn hóa Lư Giang, anh ấy làm ở đó được pháp hỷ sung mãn. Con cái đã học lớp 2, có chút khó quản, một mình dạy cảm giác lực bất tòng tâm. Xin hỏi trong tình huống này, liệu đưa con cùng đến Thang Trì học có phù hợp không?

Đáp: Bạn có thể liên hệ bên Thang Trì, Thang Trì có hạng mục phục vụ đại chúng, sẽ chăm sóc chu đáo, liên hệ với họ hỏi thử xem tình hình bên đó là được.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, nếu trong mộng gặp được A-di-đà Phật, liệu có phải thật sự là Di-đà hiện thân không? Có khả năng là yêu ma quỷ quái biến hiện tới lừa gạt không?

Đáp: Chuyện này không cần hoài nghi, trong mộng gặp được A-di-đà Phật đều là tướng lành, đều là tâm có cảm, Phật Bồ-tát có ứng. Bạn không cần nghĩ tới yêu ma quỷ quái, tại sao vậy? Hết thấy pháp do tâm tướng sanh, bạn nghĩ họ là yêu ma quỷ quái thì họ thực sự là yêu ma quỷ quái. Cho dù là yêu ma quỷ quái tới lừa bạn, bạn cũng coi họ là Phật thật thì họ sẽ biến thành Phật thật. Cho nên, nghi hoặc là chướng nạn lớn nhất của Bồ-tát, người học Phật không nên có. Trong cuộc sống thường ngày, chúng ta không nghi ngờ người khác, con người hiện nay thông thường rất khó khăn, đều cho rằng người đó là người xấu, không phải là người xấu thì họ cũng thực sự biến thành người xấu, tại sao vậy? Bạn nói họ là người xấu, bạn nói tôi xấu thì tôi liền xấu, xấu cho bạn xem. Nếu bạn nói mỗi người đều là người tốt, thế gian không có người xấu, chúng ta phải có tâm niệm này, ai cũng đều là người tốt. Phật nói với chúng ta, “hết thấy chúng sanh vốn thành Phật”, cho nên chúng ta tôn trọng tất cả mọi người, chúng ta đều bình đẳng. Nhìn thấy người khác có khổ nạn, chúng ta sẽ tự động tự giác giúp đỡ họ. Bình thường phải dưỡng thành thói quen, không nghi ngờ người khác, cũng không nghi ngờ Phật Bồ-tát. Đối với yêu ma quỷ quái, nhìn thấy yêu ma quỷ quái: Bạn vốn là Phật, sao bạn lại trở thành bộ dạng như vậy? Bạn trở thành bộ dạng như vậy, vẫn là không giống nhau, do vọng tưởng phân biệt chấp trước biến ra; buông xuống vọng tưởng phân biệt chấp trước, bạn vốn là Phật. Yêu ma quỷ quái cũng sẽ bị bạn cảm hóa.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, giáo dục trường học ở địa phương chúng con đều là lấy tiếng Anh làm chính, xin hỏi nếu con trẻ không đi học mầm non chính quy, chỉ tiếp nhận Đề Tử Quy văn hóa truyền thống Trung Hoa, tới tuổi trực tiếp đi học lớp một liệu có sanh ra áp lực, học không theo kịp không?

Đáp: Chuyện này có thực nghiệm, cô Dương, thầy Thái đã làm qua thực nghiệm ở rất nhiều địa phương trong nước, hiệu quả thực nghiệm vô cùng tốt. Thực sự học tập Đề Tử Quy thì tâm của đứa trẻ này là định, cảm xúc ổn định, chúng học những thứ khác sẽ nhanh hơn, sẽ giỏi hơn những bạn học khác, thành tích ưu tú.

Gần đây họ kể với tôi một chuyện, có một đứa trẻ không thích đi học, trốn học. Lúc đi học ở trường thành tích chỉ đạt mười mấy điểm, trong nhà không còn cách nào, chạy tới trung tâm học Đề Tử Quy. Mỗi ngày cô Dương dạy Đề Tử Quy, dạy chúng viết bút lông, dạy chúng khắc con dấu, trẻ nhỏ đều rất có hứng thú. Sau khi học vài tháng, đích thực là con người trở nên ổn định, lại quay về trường học thì cử thi đạt hơn 500 điểm, cho nên phụ huynh vô cùng cảm kích. Không ngoài điều gì khác, tâm của trẻ nhỏ là tán loạn thì không học được, chúng tới nơi này, tinh thần ý chí của chúng có thể tập trung. Cho nên dạy học truyền thống là có đạo lý của họ, bạn xem Trung Quốc kéo dài 5.000 năm, nếu không phải là dạy học tốt thì sớm đã bị đào thải rồi. 5.000 năm chưa đào thải thì bạn biết được giá trị của nó, chúng ta phải nên coi trọng. Hiện tại những thứ mới đều không có lịch sử lâu đời bằng cái này, cho nên thường xuất hiện vấn đề. Nhưng dạy học truyền thống Trung Quốc chỉ cần làm theo quy tắc, rất ít khi nghe nói xuất hiện vấn đề, chúng ta phải hiểu điều này.

Hỏi: Câu hỏi thứ 11, đệ tử từng phát tâm nói rằng phải bỏ tiền xây chùa và tượng chư Phật Bồ-tát, nhưng do nhân duyên chưa đủ, không cách nào thực hiện được. Xin hỏi liệu có thể mang số tiền này đi phóng sanh hoặc in tặng kinh sách không?

Đáp: Có thể, đều là vì hoằng dương Phật pháp, đều là vì lợi ích chúng sanh. Tôi nghĩ sự thay đổi này là người cùng tâm này, tâm cùng lý này, có thể nói thông được.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, đệ tử muốn bật đĩa Tam Thời Hệ Niệm ở trong nhà mình mỗi tuần một lần, siêu độ oan gia trái chủ nhiều đời và quỷ thần xung quanh. Nhưng có đồng tu khuyên nhủ, Tam Thời Hệ Niệm không được làm ở nhà mình, nếu

uy đức của bản thân chưa đủ, mời thần đến thì dễ, tiễn thần đi thì khó, sẽ mang lại phiền phức trong cuộc sống. Xin lão pháp sư khai thị?

Đáp: Bạn tin lời những người này hay là tin lời Phật? Nếu tin lời Phật thì có thể làm, tại sao vậy? Âm dương của chúng ta đều được lợi, quỷ thần cũng là chúng sanh, cũng cần siêu độ, cho nên chuyện này là chuyện tốt. Có điều trước khi bạn mở lên thì phải mời thần, sau khi mở xong phải nhớ tiễn thần thì không sao. Bạn mời họ tới mà không tiễn họ, không tiễn đi thì có khả năng sẽ có phiền phức. Bạn mời họ tới, sau khi làm xong thì tiễn họ, cung kính tiễn họ, mời họ quay về chỗ của mình, bạn từ đâu tới thì bạn phải quay về nơi đó, họ cũng rất hợp tác, quỷ thần cũng rất hợp tác. Cho nên nhất định phải biết lễ thỉnh, biết tôn trọng tiễn họ rời đi.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi buổi tối mở đĩa giảng kinh Địa Tạng hoặc là giảng giải Địa Ngục Biến Tướng Đồ ở nhà liệu có tăng trưởng âm khí trong nhà, mang lại xui xẻo hay không?

Đáp: Sẽ không, đây đều là tâm tốt, đều là thiện hành. Bạn mở giảng kinh Địa Tạng, mở Địa Ngục Biến Tướng Đồ, tốt nhất là cùng nhau xem. Phải thường nghe, thường xem, xem đi xem lại nhiều. Xem thuộc rồi mới có thể chuyển thành cảnh giới của chính mình, bạn mới thực sự hiểu rõ đạo lý nhân quả, khởi tâm động niệm không dám tạo ác. Nếu chỉ xem vài lần, không đủ, không hàng phục được tập khí của chính mình, cảnh giới hiện tiền vẫn sẽ bị cảnh giới bên ngoài xoay chuyển, cho nên nhất định phải ấn tượng rất sâu. Cho nên tự mình xem, quỷ thần xem cùng bạn. Vừa này nói tới, biết được mời thần, tiễn thần thì sẽ không sao, sẽ rất tốt.

Hỏi: Câu hỏi thứ 14, lão pháp sư kêu gọi trên truyền hình vệ tinh Hoa Tạng cùng nhau tụng kinh Địa Tạng vào chiều thứ bảy để hồi hướng cho thế giới hòa bình. Do đạo tràng nhỏ của chúng con đa phần là người lớn tuổi, tốc độ rất chậm, hơn nữa còn đọc sai chữ. Xin hỏi có thể đổi thành niệm Phật hồi hướng không?

Đáp: Có thể, nếu tụng kinh có khó khăn, thì có thể cùng niệm Phật vào thời điểm này. Công đức niệm Phật hồi hướng là giống nhau, có thể dùng phương pháp này.

Hỏi: Câu hỏi thứ 15, bạn của đệ tử không tin Phật, gần đây thường nghĩ đến tự sát, xin hỏi nên giúp đỡ người bạn này thế nào?

Đáp: Chuyện này phải khuyên nhủ họ, tự sát không thể giải quyết vấn đề, tự sát rất đau khổ, không phải nói tự sát là xong, tự sát mà xong thì chúng ta đều tự sát

rồi. Phiền phức là sau khi tự sát thì nguy lắm, phiền phức rất lớn, mỗi bảy ngày phải lặp lại một lần, tại sao vậy? Họ phải tìm thể thân. Lúc không tìm được thể thân thì bảy ngày lặp lại một lần, bảy ngày lặp lại một lần, khổ không thể tả, tội này không dễ chịu đựng. Cho nên nếu bạn hiểu rõ chân tướng sự thật thì con người sẽ không làm chuyện ngốc nghếch này. Bạn có khổ có nạn, khổ nạn đều có phương pháp giải quyết, tốt nhất là khuyên họ đọc Liễu Phàm Tứ Huấn, Liễu Phàm Tứ Huấn cũng có đấy, xem Du Tịnh Ý Công Ngô Táo Thần Ký, bạn bảo họ xem những thứ này. Thay đổi vận mệnh của chính mình là có phương pháp, tự sát không phải là phương pháp giải quyết vấn đề, tuyệt đối không được. Phải chân thành khuyên nhủ họ, tặng hai thứ này cho họ xem trước, sau khi họ xem xong, có lẽ họ sẽ tỉnh ngộ. Lý niệm căn bản quan trọng nhất để giải quyết vấn đề đó là đoạn ác tu thiện. Tất cả những quả báo không tốt của chúng ta đều là ý niệm bất thiện, hành vi bất thiện trong đời quá khứ, trong đời này chiêu cảm tới. Chúng ta đoạn trừ những thứ bất thiện này, đổi thành thiện thì vận mệnh của chúng ta lập tức thay đổi.

Người học Phật phải nên hiểu được, người khác hủy báng chúng ta, sỉ nhục chúng ta, hãm hại chúng ta có phải là chuyện tốt không? Đều là chuyện tốt, tại sao vậy? Chúng ta bị oan uổng, oan uổng sẽ tiêu trừ nghiệp chướng. Nếu chúng ta báo thù, trong tâm của chúng ta sanh oán hận báo thù, vậy thì phiền phức lớn rồi, tương lai quả báo này là gì? Oan oan tương báo bao giờ mới dứt. Gặp được những chuyện này, chúng ta đều sanh tâm cảm ơn, họ thay tôi tiêu trừ nghiệp chướng, họ tạo tội nghiệp. Họ tạo tội nghiệp thay tôi tiêu trừ nghiệp chướng, tôi làm sao có thể oán hận họ được? Tôi làm sao có thể báo thù họ được? Tôi chỉ có tụng kinh niệm Phật hồi hướng cho họ, để tương lai họ thọ khổ có thể giảm nhẹ một chút, đây là đúng lẽ. Hiện tại họ điên đảo mê hoặc nên không biết, sau khi họ chết mới biết được, không những không oán hận bạn, họ sẽ cảm kích bạn. “Lúc đó tôi đối xử với bạn như vậy, mà bạn đối xử với tôi tốt như vậy, còn hằng ngày hồi hướng giảm nhẹ tội nghiệp của tôi”. Đây là điều chúng ta nên làm. Nếu trong đời này họ thực sự giác ngộ được thì họ mới biết đời này họ thực sự gặp được một người tốt, người tốt trên thế giới này hiện tại không nhiều.

Người học Phật chúng ta phải làm người tốt, phải học Thích-ca Mâu-ni Phật lúc hành đạo Bồ-tát bị vua Ca-lợi cắt thân thể, bạn xem đó là sự sỉ nhục lớn biết bao. Tiên nhân Nhẫn Nhục không có chút lỗi lầm nào, vua Ca-lợi là bạo quân, muốn giết chết ông, dùng phương pháp lăng trì xử tử, dùng dao lóc từng miếng trên người bạn

cho đến khi chết. Mà tiên nhân Nhẫn Nhục không có tâm oán hận, vẫn nói với vua Ca-lợi, tương lai khi tôi thành Phật thì người đầu tiên tôi tới độ là ông. Thật vậy, Thích-ca Mâu-ni Phật thành Phật, người đầu tiên ngài độ là tôn giả Kiều-trần-như, tiền thân của tôn giả Kiều-trần-như chính là vua Ca-lợi. Chúng ta học Phật phải học từ chỗ này, người học Phật bị oan ức vẫn còn oán hận, đó gọi là uổng công học rồi, hoàn toàn sai rồi. Phải biết tại sao họ lại làm những chuyện sai này? Họ đang mê. Cho nên sau khi thấy xong thì chỉ có thể nói là một niệm không giác, đã làm sai chuyện. Nếu chúng ta khởi tâm oán hận, vậy thì cũng là một niệm không giác, giống như họ, như vậy thì biến thành oan gia trái chủ. Nếu chúng ta giác ngộ, chúng ta một niệm không mê, nhìn thấy rất rõ ràng sáng tỏ thì chúng ta không những không bị hại, ngược lại được lợi ích. Nghiệp chướng tiêu trừ sớm một chút, Phật đạo sớm ngày viên mãn, chuyện tốt, tuyệt đối không phải là chuyện xấu.

Cho nên trong kinh Phật gọi Bồ-tát là nhân giả, nhân từ, nhân giả là xung hô của Phật giáo đối với Bồ-tát. Nhân giả vô địch, địch nghĩa là không có đối địch. Tôi còn có đối địch với người khác, vậy không nhân từ, không phải là Bồ-tát. Bồ-tát tuyệt đối không đối lập với người khác, cho dù người khác giết bạn, oan uổng như thế nào thì bạn đều không đối lập với họ. Đó là họ làm chuyện sai, tôi không làm sai, vậy là đúng. Oan ức nhỏ đều không thể nhẫn nhịn được, đây là kẻ đáng thương mà trong kinh nói tới. Tại sao lại đáng thương? Không giác, điên đảo mê hoặc nên họ không giác ngộ, cho nên đáng thương. Học Phật phải bắt đầu học từ những chỗ này thì bạn sẽ không sai lầm.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, trên kinh nói, người cầu vãng sanh nên “đầy đủ giới trọng, không phạm oai nghi”. Xin hỏi tam quy ngũ giới và Bồ-tát giới có gì khác biệt đối với cầu sanh thế giới Cực Lạc?

Đáp: Đầy đủ giới trọng, chữ “trọng” này là sai, là chữ “các” trong từ rất nhiều, chứ không phải là từ “trọng” trong nặng nhẹ. Các giới tức là tất cả các giới, tam quy ngũ giới là bắt đầu, tại gia có Bồ-tát giới tại gia, xuất gia có sa-di giới, tỳ-kheo giới, Bồ-tát giới, bạn đều phải tuân thủ, đều phải làm được, đây gọi là “đầy đủ các giới, không phạm oai nghi”. Tam quy ngũ giới và Bồ-tát giới đều nằm trong các giới, đều bao hàm trong đó, bạn đều phải làm được. Bạn nghe được câu nói thế này, “thế giới Cực Lạc rất mờ mịt, không có hi vọng rồi”, tại sao vậy? Không làm được giới này. Chúng ta nhìn thấy thế gian này, rất nhiều đồng tu học Phật ở Trung Quốc và nước ngoài, đồng tu tại gia không làm được thập thiện, đồng tu xuất gia không làm được

sa-di luật nghi. Tại sao không làm được? Phiền não tập khí của bản thân quá nặng, thứ hai là sức cảm dỗ của hoàn cảnh bên ngoài quá lớn, không có năng lực kháng cự, cho nên bạn không làm được. Tại sao người trước đây làm được? Người trước đây từ nhỏ đã được giáo dục cảm rể, rể cảm rất tốt, đồng thời cũng không có nhiều cảm dỗ như vậy. Nếu thành phố trước đây cũng dán nhiều thứ quảng cáo như hiện nay, vậy thì nguy rồi! Dán những thứ quảng cáo này, chủ tịch huyện đại khái phải phán tử hình. Trước đây đất nước quản lý nghiêm ngặt, đề phòng giết trộm dâm dối rất nghiêm ngặt, cho nên cảm dỗ tương đối ít. Hiện tại dân chủ mở cửa, tự do ngôn luận, tự do xuất bản, vậy thì hỏng rồi, tà tri tà kiến toàn bộ đều xuất hiện, trước đây tuyệt đối không được phép.

Chúng ta đọc sách xưa, Không tử giết Thiếu Chính Mão, nếu vào thời này thì Không tử phạm pháp. Thiếu Chính Mão có tội gì? Sao bạn có thể phán ông tử hình? Tội của Thiếu Chính Mão đó là lời ngon tiếng ngọt, rất khéo ăn nói, chết cũng có thể nói thành sống, không ai nói lại ông, hơn nữa đều là tà tri tà kiến. Không tử không còn cách nào, chỉ đành giết chết. Hiện tại thì không có tội chết, hiện tại tự do ngôn luận, nếu Thiếu Chính Mão sanh vào thời này sẽ không bị giết, chắc chắn còn được rất nhiều người ủng hộ, nếu ông tham gia tranh cử nhất định có nhiều người bầu chọn. Thời đại khác nhau, chúng ta nhất định phải nhận thức. Thời xưa có chỗ tốt của thời xưa, đề phòng nghiêm ngặt như vậy thì bạn sẽ không bị ô nhiễm. Hiện tại đặc biệt là tivi, máy vi tính thì gay go rồi, trẻ em từ nhỏ đại khái lớp 1 đã bắt đầu dùng máy vi tính, bị ô nhiễm nghiêm trọng. Tốt nghiệp tiểu học, trong suy nghĩ của tôi đã không thể quay đầu được nữa.

Hôm nay tôi nghe một đồng tu nói với tôi, hình như là báo ngày hôm nay đăng, có đồng hồ báo hiệu thế giới hủy diệt, hình như là đếm ngược thời gian, thế giới sắp hủy diệt rồi. Tại sao lại hủy diệt? Tức là truyền thông, báo chí, tạp chí, tivi, phim ảnh, âm nhạc, nhảy múa, mạng internet, nguy rồi, những thứ này đủ để hủy diệt thế giới, thật đáng sợ. Cũng rất khó được, trên thế giới còn có một số ít người giác ngộ, mời Liên Hợp Quốc mở một hội nghị ở Bali của Indonesia, chính là thảo luận làm thế nào để giảm bớt phát sóng những tài liệu giảng dạy tiêu cực trên truyền thông hiện nay và tăng cường phát sóng mặt tích cực. Cũng mời tôi tới tham gia, tôi cử tiền sĩ Chung của chúng ta, cử thầy làm đại biểu, thầy thay tôi tham gia, lần này tôi không đi nữa.

Nếu họ thực sự muốn làm, đương nhiên sau hội nghị, Liên Hợp Quốc nhất định sẽ thành lập một cơ cấu để quy hoạch, đề xướng. Nên thu thập tài liệu như thế nào, phải biên soạn những tài liệu nào, còn phải dùng phương thức như thế nào, phương thức lên lớp, phương thức biểu diễn, những thứ này đều cần bạn bồi dưỡng nhân tài thì bạn mới có thể làm tốt mọi việc. Nhanh nhất thì tôi nghĩ cũng phải mất một hai năm, thực sự làm rồi, tìm tôi thì tôi sẽ tới tham gia. Cho nên hội nghị lần này tôi không tham gia, sau này có tiếp tục thì tôi sẽ giúp đỡ họ, nên làm như thế nào. Liên Hợp Quốc ở New York gần đây cũng có động thái rất hay, họ muốn xây dựng thành phố hòa bình kiểu mẫu trên thế giới này, dùng một thành phố làm thành phố hòa bình kiểu mẫu trên thế giới, chuyện này rất khó được.

Năm nay tôi cũng có ý định đi thăm Liên Hợp Quốc ở New York, tôi khuyên nhủ họ, thành phố kiểu mẫu tốt nhất là mỗi đất nước trên thế giới đều có một hai nơi thí điểm, hi vọng có thể phổ biến rộng rãi, đây là chuyện tốt. Chúng ta hết lòng nỗ lực làm, thời gian thế giới hủy diệt sẽ dần dần lùi về sau, sẽ lùi về sau, nếu không làm thì sẽ đến trước thời hạn, rất phiền phức. Cho nên tin tức mà báo chí đăng là chuyện tốt, để mọi người đều có tâm cảnh giác.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, xin hỏi đã thọ Bồ-tát giới có những lợi ích và tác hại gì?

Đáp: Hiện tại thọ Bồ-tát giới, lợi ích không có, tác hại cũng không lớn. Tại sao vậy? Là giả, không phải là thật, bạn căn bản chưa thọ được Bồ-tát giới, bạn chỉ là dáng vẻ bề ngoài mà thôi, trên thực tế hoàn toàn không có, cho nên thọ giới mà không đắc giới. Đừng nói Bồ-tát giới, ngay cả ngũ giới bạn cũng không làm được. Lúc thọ ngũ giới, bạn thực sự đắc giới sao? Bạn thực sự đắc giới thì bạn làm được rồi; bạn chưa làm được thì cho thấy bạn chưa đắc giới. Cho nên đó là dáng vẻ, là hình thức, không có thực chất, phải biết điều này. Bởi vì như vậy mà thế giới này mới có tai họa lớn, Phật, Đạo đều không còn nữa, đều là giả. Chùa xây lớn hơn chẳng nữa, trước đây thầy của chúng tôi thường nói, “có chùa không đạo, không thể hưng giáo”. Thực sự có người tu hành mới được, không có người tu hành chân chánh thì đây đều là hình tướng, hình tướng không ích lợi gì, không thể chuyển đổi hoàn cảnh, không thể thay đổi, cho nên nhất định phải có người tu hành chân chánh. Hiện tại có người tu hành chân chánh không? Vẫn là có. Nếu không có thì thế giới này sớm đã xong rồi, có một số ít, có lẽ đa phần đều là cư sĩ, tại gia tu hành, thực sự có thành tựu. Bạn xem hiện tại vãng sanh đa phần là cư sĩ tại gia.

Trước đây lão cư sĩ Hoàng Niệm Tổ rất cảm khái nói với tôi, thầy xem, thời xưa của chúng ta, Dân Quốc trở về trước, Phật giáo Trung Quốc thực sự có thành tựu, đứng đầu là người nam xuất gia. Chúng ta không nói điều gì khác, Tịnh độ tông, niệm Phật vãng sanh nhiều. Thứ hai là người nữ xuất gia, thứ ba là người nam tại gia, thứ tư là người nữ tại gia. Số lượng người vãng sanh trước đây, tướng lành vãng sanh là thứ tự như vậy. Hiện tại không giống nữa, đảo ngược lại rồi, niệm Phật vãng sanh có thành tựu nhất, tướng lành hiếm có, thứ nhất là người nữ tại gia, số lượng nhiều nhất, tướng lành hiếm có. Thứ hai là người nam tại gia, thứ ba là người nữ xuất gia, cuối cùng là người nam xuất gia, toàn bộ thứ tự đảo ngược lại. Chúng ta không thể không biết chân tướng sự thật này. Nhưng cho dù tu pháp môn nào, chúng ta niệm Phật vãng sanh, mức độ thấp nhất phải thực hành viên mãn Đệ Tử Quy. Tại sao vậy? Bạn thực hành Đệ Tử Quy rồi thì chính là thiện nam tử, thiện nữ nhân mà trong kinh nói tới, bạn lấy được thân phận này. Không thể thực hành Đệ Tử Quy thì bạn không phải là thiện nam tử, thiện nữ nhân, A-di-đà Phật muốn tới tiếp dẫn bạn, đại chúng ở thế giới Tây Phương Cực Lạc không đồng ý, từ chối bạn. Tại sao vậy? Bạn không phải là thiện nam tử, thiện nữ nhân, cho nên họ từ chối, bạn không còn cách nào, Phật từ bi cũng đành bất lực. Không thể không biết điều này.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, sau khi con nghe giảng kinh, đã biết đổi tên là sai lầm, là bất hiếu. Nhưng bản thân đã đổi tên nhiều năm rồi, nếu đổi lại tên cũ thì thủ tục vô cùng phức tạp. Nhưng lại có người nói nhất định phải đổi lại, nếu không số sanh tử dưới địa phủ sẽ không khớp, phước họa đều không cách nào ban. Đời này con nhất định cầu vãng sanh, không cầu nhiều phước, nên làm thế nào mới tốt?

Đáp: Vậy bạn thật thà niệm Phật cầu sanh Tịnh độ là được, dưới địa phủ không liên quan đến bạn, như vậy rất tốt. Đã đổi rất nhiều năm thì không cần đổi lại nữa, hiện tại đổi tên rất phiền phức, cả thế giới đều coi trọng họ khẩu. Lúc bạn đổi không hề biết, lúc biết thì đã làm sai rồi, bạn nhớ kỹ tên mà ba mẹ đặt cho bạn là được.

Hỏi: Câu hỏi thứ 23, thực vật cũng có sanh mạng, tại sao không ở trong lục đạo luân hồi?

Đáp: Thực vật ở trong lục đạo luân hồi bạn có biết không? Bạn không biết, vẫn là ở trong lục đạo luân hồi. Bạn xem thử rõ ràng nhất là thần cây, thần hoa, thần cỏ cây, ngay cả cỏ cũng có thần. Vị thần đó từ đâu mà có? Không phải là cây cối hoa cỏ có thần, là linh tánh của con người dựa vào thân của chúng. Linh tánh không đi tới nơi khác đâu thai, họ dựa vào thực vật, nương tựa vào thực vật, họ cũng có thể

tồn tại, nhưng không rời khỏi lục đạo, là thuộc về cõi quỷ thần ở trong lục đạo. Câu chuyện của pháp sư Thường Huệ có một số người biết, người không biết cũng rất nhiều. Bà bị sơn thần của Bắc Triều Tiên dùng gió lốc đưa đi, kết quả là tới biên giới, thần hộ pháp Trung Quốc không cho phép, không cho bà xuất cảnh. Cho nên bà từ trên trời rơi xuống, rơi xuống một đồng cát, cho nên bà không bị thương, chỉ là quần áo giày đều dính đầy cát mà thôi. Chuyện này là thật, không giả chút nào. Đại khái khoảng hai ba tiếng đồng hồ, bị gió thổi đi hơn 1000 dặm, sơn thần làm. Hơn 300 sơn thần muốn niệm Phật, tìm một người xuất gia ở Trung Quốc làm sư phụ dẫn dắt họ, đã tìm thấy bà, tìm nửa năm thì tìm được vị tỳ-kheo-ni này.

Sau này sơn thần xuất hiện tám người, bà hỏi họ, họ thừa nhận chuyện này là do họ làm. Hóa ra bà vốn không biết, tự dưng vô duyên vô cớ bị một cơn gió thổi đi xa như vậy, bị thổi đi. Họ nói họ là sơn thần của Bắc Triều Tiên thay mặt mọi người tới mời bà, họ còn mời thiên thần tới giúp đỡ, kết quả không qua được chỗ thần hộ pháp Trung Quốc, cho nên mới thả xuống. Tám vị sơn thần đại biểu này cũng không còn mặt mũi trở về, cho nên tới làm thần hộ pháp cho bà, theo bà niệm Phật, hiện tại tám vị sơn thần đều vắng sanh rồi. Bạn xem đây là thật, không phải giả. Bà hỏi những sơn thần này, các bạn làm sơn thần bao nhiêu năm rồi? Hơn 3.000 năm rồi. Bà nói hơn 3.000 năm trước Thích-ca Mâu-ni Phật tại thế gian, tại sao các bạn không học Phật? Lúc đó không biết, hiện tại mới biết. Họ nói trên cõi trời cũng không có gì tốt, vẫn là thế giới Cực Lạc tốt, cho nên mới một lòng một dạ, cầu sanh Tịnh độ. Chuyện này tiết lộ tin tức cho chúng ta, là thật, không phải giả. Cho nên bạn biết được, cây cối hoa cỏ đều có linh, tức là linh dựa trên thân của chúng. Đây là một chuyện.

Ngoài ra từ trong Phật pháp, hết thủy thực vật, không chỉ thực vật, ngay cả khoáng vật cũng có linh tánh. Tại sao vậy? Thể của chúng là pháp tánh. Pháp tánh có thấy nghe hay biết, pháp tánh có sắc thanh hương vị. Cho nên tiến sĩ Emoto Masaru người Nhật Bản dùng thí nghiệm nước, chứng minh nước có thấy nghe hay biết, chúng biết thấy, chúng biết nghe, chúng hiểu ý của con người, đó là khoáng vật! Tôi nói với tiến sĩ Emoto Masaru, không chỉ nước, mà bùn, cát, đá, cho đến đồ dùng, bàn ghế trong nhà chúng ta, chỉ cần là vật chất thì đều có. Tại sao vậy? Thể của vật chất là pháp tánh, pháp tánh vốn đầy đủ thấy nghe hay biết, sắc thanh hương vị, đây là vĩnh viễn không thay đổi, không sanh không diệt. Cho nên anh hãy cố gắng thí nghiệm, tương lai sẽ phát hiện ra. Cho nên toàn bộ vũ trụ là thể hữu cơ, không phải là chết, chúng là sống, toàn bộ vũ trụ là sống, là một thể với chúng ta. Bạn học Phật,

dần dần bạn sẽ hiểu được, kinh Hoa Nghiêm nói với chúng ta chuyện này. Toàn bộ vũ trụ với ta là một, không phải hai.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, con là quân nhân chuyên nghiệp, làm công việc nghiên cứu chế tạo vũ khí, mà môi trường làm việc tồn tại hiện tượng lãng phí, thậm chí là tham nhũng tài sản của đất nước. Bản thân con mặc dù rất muốn rời bỏ thân phận và công việc này, nhưng tạm thời rất khó khăn. Xin hỏi nên làm thế nào?

Đáp: Niệm Phật, tam bảo gia trì thì bạn sẽ rất dễ dàng, bạn sẽ tâm nghĩ sự thành. Thành tâm thành ý niệm Phật, hi vọng Phật Bồ-tát cho bạn một nghề nghiệp đàng hoàng, không phải tạo những tội này nữa.

Hỏi: Câu hỏi tiếp theo, cái gọi là minh tâm kiến tánh, cảnh giới của họ lẽ ra đã siêu việt A-la-hán, đầy đủ một số thần thông nào đó, nhưng trong Đàn kinh, người thành tựu trong hội của đại sư Huệ Năng, tại sao còn cần người thầy ấn chứng?

Đáp: Ấn chứng là quy tắc dạy học. Nếu không ấn chứng, mỗi người đều có thể nói tôi đã đại triệt đại ngộ rồi, tôi đã thành Phật rồi, sẽ xáo trộn toàn bộ Phật pháp. Tại sao vậy? Yêu ma quỷ quái đều tiến vào, lúc này con người không biết theo ai, rốt cuộc ai là thật? Ai là giả? Bạn sẽ không biết, cho nên đây là tầm quan trọng của sư thừa. Bạn khai ngộ rồi, ai chứng minh cho bạn? Đại khai viên giải của Giáo hạ, nhất tâm bất loạn của Tịnh tông đều cần người thầy ấn chứng cho bạn, cho nên đây là quy tắc. Lập ra quy tắc này để mọi người có thể phân biệt chánh tà, có thể phân biệt thật giả.

Thực sự là người tái lai, Phật Bồ-tát tái lai, họ tuyệt đối sẽ không thừa nhận mình là người tái lai, tại sao vậy? Nếu họ thừa nhận tôi là người tái lai, vậy người khác cũng nói tôi là người tái lai, tôi là Quán Thế Âm Bồ-tát tái lai, người khác nói tôi là A-di-đà Phật tái lai, bạn làm thế nào? Chỉ có một tình huống thì được, bạn nói ra tôi là người tái lai, lập tức vãng sanh, viên tịch, vậy thì được. Tuyệt đối không phải là sau khi nói ra thì còn sống trên thế gian này, không có đạo lý này. Cho nên Phật đặt ra quy tắc này, nếu họ nói mình là Phật Bồ-tát nào đó tái lai, nói ra lập tức rời đi, là thật, họ không mê hoặc người khác. Nói ra mà không rời đi, đều là giả, vậy thì đã có cách để phân biệt. Chúng tôi gặp qua rất nhiều, nói ra nhưng không rời đi. Cho nên cần người thầy chứng minh. Giống như hiện tại đi học ở trường, luận văn tiến sĩ thông qua thì nhất định sẽ lấy được chứng chỉ, làm chứng minh cho bạn, xã hội đại chúng mới thừa nhận bạn, là ý nghĩa này.

Hỏi: Câu hỏi thứ 26, khi xưa Thế Tôn đập đầu cá ba lần, sau khi thành Phật vẫn bị đau đầu ba ngày. Xin hỏi sau khi thành Phật, nghiệp chướng có thể tiêu trừ không? Nên lý giải công án này như thế nào?

Đáp: Đây là nhân quả báo ứng, Phật có phải là có thể thực sự tiêu trừ không? Có thể, tại sao lại làm như vậy? Làm cho mọi người thấy. Nói cho bạn biết oan oan tương báo, sau khi thành Phật vẫn phải thọ, hưởng hồ bạn chưa thành Phật, bạn phải hết sức thận trọng. Nhưng sau khi thành Phật thì báo rất nhẹ, không nặng, chưa thành Phật thì báo rất nặng, phải hiểu đạo lý này. Thế Tôn thị hiện cho chúng ta thấy, định nghiệp Phật cũng không thể tiêu trừ, đây là đặc biệt nhấn mạnh không được tạo ác nghiệp.

Hỏi: Câu hỏi cuối cùng, xin hỏi sau khi niệm Phật vãng sanh tới thế giới Cực Lạc, liệu có nhất định phải quay về thế giới Ta-bà chịu khổ chịu nạn mới có thể kết thúc tất cả tội nghiệp mà bản thân đã tạo không?

Đáp: Vậy thì không phải. Chịu khổ chịu nạn là tất nhiên, tại sao vậy? Chịu khổ chịu nạn là dạy học, là phương pháp giáo hóa chúng sanh. Nếu Phật Bồ-tát tái lai, không chịu khổ chịu nạn thì mọi người đều nói bạn thật tốt, tôi không bằng bạn, bạn có thể làm được, tôi không làm được. Phật Bồ-tát biểu hiện như vậy, bạn có thể làm được, tôi cũng có thể, trừ bỏ ý niệm nghi hoặc của mọi người, cảm thấy đời này tôi cũng có thể thành tựu, mang lại khích lệ rất lớn cho người khác, dụng ý là ở chỗ này. Cho nên chịu khổ chịu nạn của các ngài có phải là thực sự phải chịu không? Thân kiến của các ngài không còn nữa, vậy ai chịu? Bạn hiểu được đạo lý này thì vấn đề được giải quyết rồi.

Từ A-la-hán trở lên, kinh Kim Cang nói, “không tướng ta, không tướng người, không tướng chúng sanh, không tướng thọ giả”, Tu-đà-hoàn đã làm được. Khúc sau của kinh Kim Cang nói, “không thấy ta, không thấy người, không thấy chúng sanh, không thấy thọ giả”, đó là cảnh giới Bồ-tát, vậy thì cao rồi. Thấy là gì? Ý niệm, ý niệm không còn nữa. Hiện tại họ không chấp trước tướng, ý niệm của họ còn chưa đoạn, khi ý niệm đoạn rồi thì đó là Đại Bồ-tát, pháp thân Bồ-tát. Thông thường chúng ta nói, phá bốn tướng là Tu-đà-hoàn, phá bốn kiến là Bồ-tát Sơ trụ, Bồ-tát Sơ trụ, Bồ-tát Sơ tín vị trong kinh Hoa Nghiêm, cảnh giới không giống nhau. Cho nên đây đều là thị hiện cho chúng ta, chỉ dạy chúng ta. Giống như đại sư Huệ Năng đó là trường hợp đặc biệt, ngài vừa buông xuống, vừa buông xuống ít nhất liền đạt đến Bồ-tát Thập địa, vậy thì quá cao rồi, đó là hoàn toàn siêu việt. Vấn đề chính là bạn

có chịu buông xuống hay không? Nếu bạn chịu buông xuống thì ngay lập tức thành Phật, máu chốt nằm ở có buông xuống được hay không. Buông xuống được thì đại tự tại, tất cả mọi thứ đều là biểu diễn hát kịch, trên sân khấu biểu diễn chịu khổ chịu nạn, tới sau cánh gà xem thử, như không có chuyện gì, là đạo lý như vậy. Hiện tại đã hết thời gian rồi.